

Arrest

nr. 205 354 van 15 juni 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DOCQUIR, loco advocaat F. GELEYN, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 4 augustus 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, worden het dossier van verzoeker op 11 mei 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker wordt door het CGVS gehoord op 16 juni 2017.

1.2. Op 31 augustus 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Koerdische origine te zijn. U bent afkomstig van Sinjar, provincie Mosul, waar u van uw geboorte tot 2 augustus 2014 woonde. Op 2 augustus 2014 verliet u Sinjar en vluchtte u naar Keshan, Iraaks Koerdistan, waar u tot 19 mei 2016 verbleef. U bent tot het derde jaar naar de lagere school gegaan en rond 1996 à 1997 stopte u met studeren. Nadien werkte u op verschillende plaatsen, maar uw laatste werk in Sinjar was als arbeider in de bouwsector en in schilderwerken.

Op 10 juni 2014 werd de stad Mosul ingenomen door Islamitische Staat (IS) en u en uw familie hadden vernomen dat zij op 3 augustus 2014 naar uw stad, Sinjar, zouden komen. Omwille van deze reden besloot u op 2 augustus 2014 Sinjar te verlaten en via Syrië naar Keshan, Iraaks Koerdistan, te vluchten. Op 3 augustus 2014 werd Sinjar effectief ingenomen door IS. Gedurende de laatste maanden van uw verblijf in Keshan werd de situatie steeds gevaarlijker. Omwille van de aanwezigheid van de PKK (Koerdische Arbeiderspartij) werd de directe omgeving van Keshan steeds vaker gebombardeerd door de Turkse luchtmacht. Ook werd u zelf meermaals door PKK-leden benaderd om u bij hen aan te sluiten en mee te vechten tegen de Turken, al werd u door hen hier nooit toe gedwongen. De laatste periode werden de gevechten en bombardementen echter steeds steviger en waren ook veel mensen uit het dorp weggevlucht. Hierdoor besloten u en uw familie op 19 mei 2016 Irak te verlaten en reisde u illegaal naar Turkije, waar u uw familie kwijtraakte. Van Turkije reisde u met de boot verder naar Italië om uiteindelijk via onbekende landen in België aan te komen. U kwam hier aan op 3 augustus 2016 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw Iraakse identiteitskaart neer.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er dient immers vastgesteld te worden dat u niet de waarheid vertelt over waar u vóór uw komst naar België verbleven heeft, en dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde ononderbroken verblijf in de provincie Mosul te Irak en dit tot 2 augustus 2014. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen is namelijk van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook rechtstreeks afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Het CGVS betwist niet dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit Sinjar, noch dat u daar geboren en ooit woonachtig bent geweest. Echter, u bent er doorheen uw asielprocedure niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u, zoals u beweert, van uw geboorte tot 2 augustus 2014 onafgebroken in Sinjar verbleven heeft. Er dient daarentegen vastgesteld te worden dat u uw initiële regio van herkomst, nl. de stad Sinjar in de provincie Mosul, reeds langer verlaten heeft dan u beweert.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u niet op de hoogte bent van belangrijke gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in de stad Sinjar gedurende de laatste periode van het door u beweerde verblijf in de stad. Wanneer u gevraagd wordt naar incidenten of gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in de stad Sinjar gedurende de laatste periode van uw verblijf in de stad, slaagt u er enkel in gebeurtenissen op te noemen die zich hebben voorgedaan in 2004, 2006 en 2007, geeft u aan dat er in de laatste periode van uw verblijf niets speciaal in de stad gebeurd is en dat u zich geen recente gebeurtenissen kan herinneren (CGVS, p. 8-9). Daarenboven blijkt u ook niet op de hoogte te zijn van demonstraties of protesten die zich gedurende de laatste jaren van uw verblijf in de stad Sinjar voorgedaan zouden hebben, zo verklaart u dat er bij u weten de laatste jaren geen demonstraties plaatsvonden in de stad (CGVS, p. 15). Dit terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in 2013 in de stad Sinjar nog demonstraties plaatsvonden tegen de stationering van een militaire eenheid van het Iraaks leger in de stad (zie blauwe map in het administratief dossier). Voorts kan u enkel vermelden dat Khalil Mahmoud tot 2013 burgemeester was van de stad Sinjar, maar blijkt u niet op de hoogte te zijn van wie na hem en op het moment van het door u beweerde vertrek uit de stad op 2 augustus 2014 burgemeester was. Evenmin weet u wie op dat moment gouverneur van de provincie Mosul was (CGVS, p. 6). Dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van dergelijke feiten over uw regio van herkomst en u er niet in slaagt om incidenten of gebeurtenissen die zich gedurende de laatste periode van het door u beweerde verblijf in de stad Sinjar voorgedaan hebben op te noemen, doet vermoeden dat u Sinjar al eerder verlaten had dan u zelf beweerde.

Hiernaast kan uit uw verklaringen ook afgeleid worden dat uw kennis over de opmars van de Islamitische Staat (IS) naar Sinjar ontoereikend is. U verklaart dat Sinjar op 3 augustus 2014, een dag na uw vertrek uit de stad, aangevallen en ingenomen werd door IS. Voorts verklaart u dat IS nog in Mosul was op het moment dat u wegvluchtte uit Sinjar. Wanneer u gevraagd wordt wat het dichtste is dat IS bij Sinjar gekomen is tijdens uw verblijf in Sinjar, dient u echter het antwoord schuldig te blijven en kan u enkel zeggen dat zij in Mosul waren. Ook wanneer u gevraagd wordt of u vóór 2 augustus 2014 al gehoord had of IS ergens in het district Sinjar aanwezig was blijft u het antwoord schuldig en verklaart u andermaal dat zij in Mosul waren en van daaruit ineens richting Sinjar kwamen (CGVS, p. 10 en 16-17). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier, blijkt dat de stad Tal Afar, een stad halfweg tussen Mosul en Sinjar, reeds op 17 juni 2014 (!) in handen van IS was gevallen. Daar Tal Afar dichterbij Sinjar dan bij Mosul, houdt uw bewering dat IS enkel in Mosul aanwezig was en van daaruit ineens naar Sinjar is gekomen dan ook geen steek. Verder blijkt ook dat Sinjar en haar omliggende buurten reeds sinds 17 juli 2014 geïsoleerd werden door IS en dat er in Sinjar en omstreken gedurende de maand juli 2014 verscheidene aanvallen en aanslagen geweest zijn door IS. Dat u hier niet van op de hoogte blijkt te zijn sterkt verder de vaststelling dat u Sinjar eerder verlaten hebt dan u beweerde. Er kan immers verwacht worden van iemand die beweert tot 2 augustus 2014, vlak voor de inname van Sinjar door IS, dat hij beter op de hoogte is van dergelijke ingrijpende gebeurtenissen en hij deze ook spontaan kan vermelden wanneer hier naar wordt gevraagd.

Voorts legt u geen enkel document voor dat uw beweerde verblijf in Sinjar tot 2 augustus 2014 kan staven. U legt enkel een kopie van uw identiteitskaart voor. Wat betreft deze identiteitskaart dient echter opgemerkt te worden dat het hier enkel een kopie, én geen origineel stuk, betreft. Daar het hier enkel een kopie betreft, kan de authenticiteit en de herkomst van dit document niet worden nagegaan. Kopieën zijn gemakkelijk manipuleerbaar en kunnen bovendien door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt. Hierbij dient bovendien nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie CGVS "COI Focus Irak: corruptie en documentenfraude"). De bewijswaarde hiervan is dus zéér gering.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk gemaakt recent en rechtstreeks vertrokken te zijn uit de stad Sinjar gelegen in de provincie Mosul. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Sinjar kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat tot 2 augustus 2014 in Sinjar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden aan uw verklaring dat u omwille van de komst van IS Sinjar diende te ontvluchten.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin

zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke regio van herkomst vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele of recente regio van verblijf. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is evenwel van essentieel belang, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in Irak, en bewust geen zicht te willen bieden op uw meest recente verblijfssituatie.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u precies verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw meest recente regio van verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Daar uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn; dat uit dezelfde informatie blijkt dat zowel Koerdische Autonome Regio (KAR), als de Centraal-Iraakse provincie Bagdad en de negen zuidelijke provincies van Irak een toevluchtsoord zijn voor tal van Irakezen die het geweld in de door IS bezette gebieden ontvluchten; en gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen over waar u verbleven heeft voor uw komst, kan het CGVS immers redelijkerwijze vermoeden dat u over een intern vestigingsalternatief beschikt in één van de Irakese gebieden waar er voor burgers actueel geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoekplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Aangaande de vluchtelingenstatus licht verzoeker toe als volgt:

“De tegenpartij acht dat er geen geloof kan worden gehecht aan het beweerde recente verblijf van verzoeker in Sinjar voor de val van de stad. Het is echter eerst en vooral belangrijk op te merken dat het CGVS niet ontkent dat verzoeker ooit in Sinjar gewoond heeft.

Verzoeker volhardt echter in zijn verklaringen en heeft

De tegenpartij stelt dit recent verblijf ten eerste in twijfel omdat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van belangrijke gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in de stad Sinjar gedurende de laatste periode van zijn verblijf.

(...)

De meest dodelijke en ernstige incidenten vonden echter plaats in 2007 wanneer verschillende aanslagen Yezidi's als doel hadden. Verzoeker heeft dus spontaan gedacht aan deze incidenten en heeft ook deze vermeld wanneer dit hem gevraagd werd.

Verzoeker acht verder dat de tegenpartij hem te weinig geconfronteerd heeft met zijn twijfels over zijn verblijf in Sinjar gedurende de jaren voor de val van de stad. In dergelijk geval, had verzoeker verder kunnen nadenken over recentere evenementen en had hij de tegenpartij meer informatie kunnen geven over zijn recente afkomst in Sinjar.

De tegenpartij heeft ook weinig vragen gesteld over het dagdagelijkse leven van verzoeker in Sinjar gedurende de jaren voor zijn vertrek, wat ook indicaties had kunnen geven over de waarheid van zijn verblijf.

Verder acht de tegenpartij dat verzoeker weinig informatie kan geven betreffende de inname van de stad van Sinjar in Augustus 2014 :

(...)

Verzoeker leefde bij de inname van de stad in Sinjar. Verzoeker meent echter dat hij weinig informatie had over de progressie van de Islamitische staat en hoe de opmars exact verliep daar hij hier weinig informatie over kreeg via externe kanalen.

Verzoeker meent dan ook dat het gemakkelijker kan zijn voor een persoon die hierover dagelijks iets leest in de kranten of hier dagelijks iets over hoort op het nieuws om exact te weten hoe de progressie verliep. Dit is echter zijn geval niet daar hij hierover weinig informatie kreeg.

Verzoeker wist enkel dat de Islamitische Staat heel dichtbij was en dit is ook de reden waarom hij de dag voor de val van de stad (namelijk op 2 augustus 2014) de stad verliet.”

Verzoeker verzoekt de Raad om het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus, zet verzoeker uiteen:

“Indien, quod non, Uw Rechtspraak aan verzoeker de vluchtelingenstatus niet zou kunnen toekennen, is het wenselijke om aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen daar hij een reëel risico loopt van onmenselijke en vernederende behandeling in geval van terugkeer naar Irak.

(...)

Sinds de val in 2014, is Sinjar het theater een uitzonderlijke situatie van willekeurig geweld. De aanwezigheid van verzoeker op het grondgebied vormt een reëel gevaar voor zijn leven of zijn persoon. De strijd om Mosoel is noch steeds gaande.”

Ten slotte vraagt verzoeker, indien de Raad noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire bescherming zou kunnen toekennen en zich niet voldoende geïnformeerd zou achten, de bestreden

beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CVGS voor verder onderzoek, daar de oorsprong van verzoeker onvoldoende werd geanalyseerd door de tegenpartij.

Verzoeker voegt geen stukken ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming toe aan zijn verzoekschrift.

2.1.2. Op 21 maart 2018 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij een geactualiseerde COI Focus: *“Irak. Veiligheidssituatie in Bagdad”* van 25 september 2017 wordt gevoegd, alsook een geactualiseerde COI Focus *“De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio”* van 18 augustus 2017 en de geactualiseerde COI Focus *“Irak: Veiligheidssituatie in Zuid-Irak”* van 28 februari 2018.

2.1.3. Op 3 april 2018 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarbij een geactualiseerde COI Focus: *“Irak. Veiligheidssituatie in Bagdad”* van 26 maart 2018 wordt gevoegd.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze

instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.3.1. De kern van verzoekers vluchtverhaal kan als volgt worden samengevat: verzoeker verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Koerdische origine te zijn. Hij is afkomstig van Sinjar, provincie Mosul (of ook wel gekend als provincie Nineveh), waar hij verbleef sinds zijn geboorte. Toen Mosul op 10 juni 2014 werd ingenomen door de Islamitische Staat (IS) en IS verder oprukte naar Sinjar, verliet verzoeker op 2 augustus 2014 Sinjar en vluchtte hij via Syrië naar Keshan, Iraaks Koerdistan (d.i. de Iraakse Koerdische Autonome Regio, hierna: KAR). Daar werd de situatie gevaarlijker. Omwille van de aanwezigheid van de PKK werd de directe omgeving van Keshan steeds vaker gebombardeerd door de Turkse luchtmacht. Verzoeker werd zelf meermaals door PKK-leden benaderd om zich bij hen aan te sluiten. Toen de gevechten en bombardementen heviger werden, verliet verzoeker Irak op 19 mei 2016. Verzoeker vreest gedood te worden door IS.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker een Iraaks identiteitsdocument heeft voorgelegd om zijn verzoek om internationale bescherming te staven (CGVS, stuk 15, map met 'documenten'). Het document vermeldt dat het werd uitgegeven te Sinjar op 25 januari 2016 (CGVS gehoorverslag, 16 juni 2017, p. 13).

Vooreerst herhaalt de Raad dat de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde

bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; Rvs 7 oktober 2003, nr. 123.958; RVS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Verzoekers Iraaks identiteitsdocument betreft echter enkel een kopie en geen origineel stuk. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn standpunt dat de authenticiteit en de herkomst van het identiteitsdocument niet kunnen worden nagegaan. Voorts volgt uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier dat er in Irak sprake is van wijdverspreide corruptie en documentenfraude op grote schaal waardoor er veel Iraakse officiële documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping verworven zijn, zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten relatief is (CGVS, stuk 22, map met "landeninformatie", "COI Focus, Irak. Corruptie en documentenfraude" van Cedoca van 8 maart 2016). Bijgevolg is de bewijswaarde van dit Iraakse identiteitsdocument zeer relatief.

2.3.3. Gelet op de relatieve bewijswaarde van het Iraakse identiteitsdocument, volstaat dit document op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtverhaal geloofwaardig te bevinden en het verzoek om internationale bescherming te kunnen beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn verzoek, in samenhang met de voorggelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

2.3.4. In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat de commissaris-generaal, na de verklaringen van verzoeker te hebben beoordeeld, niet betwist dat verzoeker "oorspronkelijk afkomstig [is] uit Sinjar, noch dat [hij] daar geboren en ooit woonachtig [is] geweest". Evenmin blijkt uit de bestreden beslissing dat de Iraakse nationaliteit van verzoeker wordt betwist, noch zijn Koerdische etnie, noch zijn soennitische geloofsovertuiging. De Raad ziet, na lezing van het administratief dossier, evenmin een reden om te twijfelen aan deze elementen en omstandigheden die verzoekers geval kenmerken.

2.3.5. Wel oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker er "doorheen [zijn] asielpcedure niet in geslaagd [is] aannemelijk te maken dat [hij], zoals [hij] beweert, van [zijn] geboorte tot 2 augustus 2014 onafgebroken in Sinjar verbleven heeft. Er dient daarentegen vastgesteld te worden dat [hij zijn] initiële regio van herkomst, nl. de stad Sinjar in de provincie Mosul, reeds langer verlaten heeft dan [hij] beweert".

Blijkens de bestreden beslissing komt de commissaris-generaal tot dit oordeel omdat:

- verzoeker niet op de hoogte is van belangrijke gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in de stad Sinjar gedurende de laatste periode van zijn beweerde verblijf in de stad;
- uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat zijn kennis over de opmars van IS naar Sinjar ontoereikend is;
- verzoeker geen enkel document voorlegt dat zijn beweerde verblijf in Sinjar tot 2 augustus 2014 kan staven.

De commissaris-generaal besluit dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt recent en rechtstreeks vertrokken te zijn uit Sinjar. Aangezien zijn verblijf in Sinjar tot 2 augustus 2014 niet geloofwaardig is, kan volgens de commissaris-generaal evenmin geloof worden gehecht aan zijn relaas, met name dat hij Sinjar omwille van de komst van IS diende te ontvluchten.

2.3.6. Verzoeker gaf in zijn verzoek om internationale bescherming aan Sinjar ontvlucht te zijn uit vrees voor de komst van IS. Hij verklaarde als volgt:

"- Kan u eens heel kort samenvatten waarom u Sinjar verlaten had op 2 augustus 2014?

We hoorden van andere mensen dat IS richting Sinjar kwam. Wij hadden het van tv, radio en andere mensen gehoord. De mensen hadden schrikken en veel mensen vluchtten die dag. Een vriend van mijn vader, die peshmerga was, was op post en had naar mijn vader gebeld en zei "als jullie zouden vluchten, kunnen jullie dan ook mijn familie meenemen?".

(...)

- Toen u wegvluchtte uit Sinjar, waar was IS op dat moment?

In Mosul. Daesh had ook aangekondigd dat zij op 3 augustus naar Sinjar gingen komen.

- Wat is het dichtste dat Daesh tot Sinjar gekomen was toen u daar zelf woonde?

Dat weet ik niet. Maar op 3/8 rukten ze op richting Sinjar.

- U heeft geen enkel idee waar zij in de buurt waren toen u daar woonde?

Weet ik niet.

- U weet enkel van Mosul?

Ze zaten al twee maanden in Mosul, dat was op 10 juni 2014 dat ze Mosul veroverd hadden.

- Andere plaatsen dan Mosul weet u niet?

In de richting van de Arabieren zaten zij ook.

- Zijn zij in één dag opgerukt van Mosul naar Sinjar, of heeft dat verschillende dagen, weken of maanden geduurd?

Mosul is niet zo ver van Sinjar, gewoon anderhalf uur rijden. Langs welke weg zij oprukten weet ik niet, langs dorpen of bergen.”

(...)

“- Sinjar had u enkel verlaten omwille van IS?

Ja.

- Geen andere reden?

Neen.

- Bent u ooit persoonlijk met IS in aanraking gekomen?

Helemaal niet.

- En bent pas uit Sinjar vertrokken met de komst van IS en niet daarvoor reeds vertrokken?

Een dag voor de komst van IS, op 2/8.

- U zei daarstraks al dat u op de radio, tv en van andere mensen hoorde dat IS kwam, wat hoorde u dan?

Voor die datum maakte IS bekend dat zij op de eerste feestdag naar Sinjar zou komen. De eerste feestdag was op 3 augustus. Dat heeft IS letterlijk aangekondigd.

- Had u voor 2 augustus al gehoord dat IS elders in de buurt was?

In Syrië. De Syrische grens is niet zo ver van Sinjar.

- Had u al gehoord of IS elders in het district Sinjar was?

Op 3 augustus vielen zij Sinjar binnen, zij hebben Sinjar ook veroverd.

- Had u daarvoor al gehoord of ze ergens in het district Sinjar waren?

Zij zaten eerst in Mosul, dan kwamen zij ineens richting Sinjar en veroverden zij alle dorpen.

- Dat was allemaal op 3 augustus?

Ja. In Suhaila kwamen wij andere vluchtelingen tegen, zij zeiden dat IS met veel manschap en macht naar de regio kwam.

- Is de stad Sinjar ook 3 augustus 2014 in handen van IS gevallen?

3 augustus.

- Hoe hebben zij Sinjar binnengevallen? Langs waar, op welke manier, etc.?

Langs het zuiden of meer langs het westelijke gedeelte van Sinjar kwamen zij binnen, dat is ook de richting van Mosul.

- Zijn er hevige gevechten geweest in Sinjar?

Neen, er was bijna geen verzet. Iedereen was gevlucht eigenlijk.

- Wie was er om de stad te verdedigen?

De regering. Er waren politiekantoren, maar die waren niet in staat om het hoofd te bieden aan IS.

- Wanneer is Sinjar terug heroverd geweest op IS?

Precies weet ik eigenlijk niet.

- Wanneer ongeveer?

Ik weet niet meer of het in 2015 of 2016 was, want wij waren eigenlijk al gevlucht. Ik kan het mij niet herinneren.

- Had u nooit de wil gehad om terug te keren naar Sinjar?

Eigenlijk niet, want er was sprake van veel vernielingen en zo. AZ weent.”

(gehoorverslag CGVS, 16 juni 2017, p. 9,10, 16-17)

2.3.7. Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen geheel inconsistent zijn met de objectieve landeninformatie aanwezig in het administratief dossier. Zijn bewering dat IS enkel in Mosul aanwezig was en van daaruit ineens naar Sinjar is gekomen, klemt met de objectieve vaststelling dat de stad Tal Afar, een stad halfweg tussen Mosul en Sinjar, reeds op 17 juni 2014 in handen van IS is gevallen. Verder blijkt ook dat Sinjar en de omliggende buurten reeds sinds 17 juli 2014 werden geïsoleerd door IS en dat er in Sinjar en omstreken gedurende de maand juli 2014 verscheidene aanvallen en aanslagen geweest zijn door IS (CGVS, stuk 16, map met “landen-informatie”).

De commissaris-generaal merkt terecht op dat van iemand die beweert tot 2 augustus 2014 – vlak voor de inname ervan door IS – in Sinjar te hebben verbleven, kan worden verwacht dat hij beter op de

hoogte is van dergelijke ingrijpende gebeurtenissen en dat hij deze ook spontaan kan vermelden wanneer hiernaar wordt gevraagd, quod non in casu.

2.3.8. Verzoeker brengt hier enkel tegen in dat hij weinig informatie kreeg over de opmars van IS via externe kanalen, en meent dat het gemakkelijker kan zijn voor een persoon die hierover dagelijks iets leest in de kranten of iets hoort op het nieuws om te weten hoe de opmars verliep. Dit betoog overtuigt echter niet. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker toegang had tot tv en radio en ook via andere mensen nieuws over IS ontving. Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat verzoeker geen kennis zou hebben genomen van de val van de stad Tal Afar op 17 juni 2014, de aanvallen en aanslagen van IS in de omliggende streek rond de stad Sinjar alsook hevige gevechten tussen IS, enerzijds, en het Iraakse leger als de Peshmerga, anderzijds, in juli in Sinjar en omstreken.

2.3.9. Gelet op het voorgaande besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers kennis over de opmars van de IS naar Sinjar geheel ontoereikend is en dat zijn verklaringen geen steun vinden in de beschikbare landeninformatie.

De Raad acht deze vaststellingen voldoende schragend om te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de kern van verzoekers verzoek om internationale bescherming, dit is zijn verklaring dat hij omwille van de komst van IS Sinjar diende te ontvluchten. Verzoeker haalde geen andere vervolgingsfeiten aan die aan de grondslag liggen van zijn vertrek uit Sinjar.

Aldus in deze niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtverhaal, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.4. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, beroept op het aangevoerde vluchtverhaal, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij wordt geconcludeerd dat de voorgehouden vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend.

In de mate dat verzoeker in dit verband de schending aanvoert van artikel 3 van het EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden wanneer een verzoeker bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De Raad herinnert er aan dat hij in casu met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en ex nunc onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risico-analyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn.

2.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet heeft voldaan aan de op hem rustende plicht

tot medewerking nu hij niet de waarheid vertelt over waar hij precies verbleven heeft voor zijn komst naar België. Verzoeker wordt verweten bewust geen zicht te willen bieden op zijn meest recent verblijfs-situatie waardoor de commissaris-generaal in het ongewisse blijft over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden en om welke redenen hij zijn meest recente regio van verblijf heeft verlaten.

2.4.4. Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. Zoals reeds vermeld, wordt in de bestreden beslissing niet betwist dat verzoeker de Iraakse nationaliteit bezit, noch wordt betwist dat hij oorspronkelijk uit Sinjar afkomstig is, dat hij daar geboren is en er ooit woonachtig is geweest.

Wel oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij sinds zijn geboorte onafgebroken in Sinjar heeft verbleven tot 2 augustus 2014. De commissaris-generaal is van mening dat verzoeker zijn regio van herkomst, nl. de stad Sinjar in de provincie Mosul, reeds langer heeft verlaten dan hij beweert. Blijkens de bestreden beslissing komt de commissaris-generaal tot dit oordeel omdat (i) verzoeker niet op de hoogte is van belangrijke gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in de stad Sinjar gedurende de laatste periode van zijn beweerde verblijf in de stad; (ii) uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat zijn kennis over de opmars van IS naar Sinjar ontoereikend is; en (iii) verzoeker geen enkel document voorlegt dat zijn beweerde verblijf in Sinjar tot 2 augustus 2014 kan staven.

2.4.5. Onder punt 2.3. van dit arrest, stelde de Raad reeds vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring dat hij omwille van de komst van IS Sinjar diende te ontvluchten, daar zijn kennis over de opmars van de Islamitische Staat (IS) sinds de val van Mosul op 10 juni 2014 naar Sinjar geheel ontoereikend is en zijn verklaringen geen steun vinden in de beschikbare landeninformatie.

Uit deze vaststelling kan heden enkel worden afgeleid dat verzoeker sinds 10 juni 2014 niet meer in de stad Sinjar verbleef.

2.4.6. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat de commissaris-generaal van mening is dat verzoeker al vroeger dan 10 juni 2014 de stad Sinjar heeft verlaten omdat hij, volgens de commissaris-generaal, niet op de hoogte is van belangrijke gebeurtenissen die zich in de stad Sinjar gedurende de laatste periode van zijn verblijf hebben voorgedaan. De commissaris-generaal verwijt verzoeker dat hij enkel verwijst naar gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in 2004, 2006 en 2007, dat hij aangeeft dat er in de laatste periode van zijn verblijf niets speciaals in de stad gebeurd is, dat hij zich geen recente gebeurtenissen kan herinneren en dat hij daarenboven ook niet op de hoogte blijkt te zijn van demonstraties of protesten die zich gedurende de laatste jaren van zijn verblijf in de stad Sinjar zouden hebben voorgedaan. Verzoeker wordt ook verweten enkel te vermelden dat Khalil Mahmoud tot 2013 burgemeester was van de stad Sinjar, maar niet op de hoogte te zijn wie na hem en op het moment van het door hem beweerde vertrek uit de stad op 2 augustus 2014 burgemeester was, noch te weten wie op dat moment gouverneur van de provincie Mosul was.

2.4.7. Wat betreft belangrijke gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na 2007 waarvan verzoeker kennis had moeten hebben, stelt de Raad vast dat er in de bestreden beslissing enkel gewag wordt gemaakt van “*demonstraties*” in Sinjar tegen de stationering van een militaire eenheid van het Iraaks leger die plaats vonden in 2013. In het administratief dossier bevindt zich slechts één artikel dat handelt over één demonstratie in deze zin (CGVS, stuk 16, map met ‘landeninformatie’).

Of er zich gedurende de laatste jaren van verzoekers verblijf in de stad Sinjar nog andere demonstraties of protesten hebben voorgedaan, kan niet worden gelezen in de beschikbare landeninformatie. Evenmin kan op basis van de beschikbare landeninformatie in het administratief dossier worden nagegaan of Khalil Mahmoud in 2013 werd opgevolgd door een andere burgemeester, zoals de bestreden beslissing lijkt te suggereren en waarvan verzoeker weet hadden moeten hebben, noch is er informatie over wie in augustus 2014 de gouverneur van de provincie Mosul was. Ook de bestreden beslissing bevat geen inlichtingen in die zin.

Gelet op het voorgaande acht de Raad de vaststellingen van de commissaris-generaal onvoldoende om te besluiten dat verzoeker al vroeger dan 10 juni 2014 niet meer in Sinjar verbleef.

Waar de commissaris-generaal stelt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij sinds zijn geboorte onafgebroken in Sinjar heeft verbleven, stelt de Raad vast de verzoeker tijdens zijn gehoor verklaringen

heeft afgelegd over het beroep van zijn vader als vrachtwagenchauffeur en peshmerga in de streek van Sinjar, de geografie rondom de stad Sinjar, de etnische en religieuze groepen in Sinjar, de eigenheden van yezidi's, de steden en dorpen rondom Sinjar, zijn wijk en de omliggende wijken in Sinjar, bekende gebouwen, moskeeën en ziekenhuizen in Sinjar, aanslagen in het verleden, zijn activiteiten in Sinjar zoals het gevolgde onderwijs en zijn professionele ervaringen, het lidmaatschap van verzoeker en zijn familie bij politieke groeperingen en de behandeling van Koerden na de val van het regime. De Raad stelt vast dat al deze verklaringen van verzoeker niet in twijfel worden getrokken, net zo min als de verklaring dat hij in Sinjar school heeft gelopen en daar werkte. De Raad ziet dan ook niet in op welke grond de commissaris-generaal eraan lijkt te twifelen dat verzoeker sinds zijn geboorte onafgebroken in Sinjar heeft verbleven. Dat er geen enkel document voorligt dat het beweerde ononderbroken verblijf in Sinjar kan staven, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Gezien al deze verklaringen van verzoeker en de verder beperkte vraagstelling bij het CGVS, kan niet worden gesteld dat verzoeker niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht. Waar de commissaris-generaal nog stelt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt "*recent en rechtstreeks*" vertrokken te zijn uit Sinjar, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag verlangen dat verzoeker verklaringen en documentatie ter staving van zijn "*land(en) en plaats(en) van eerder verblijf*" voorlegt. De verplichting om mee te werken aan de vaststelling van de plaatsen van eerder verblijf, houdt echter niet in dat verzoeker het bewijs moet leveren "*rechtstreeks*" uit een bepaalde regio te komen alvorens hij in de lidstaat zijn verzoek om internationale bescherming indient.

2.4.8. Aldus besluit de Raad dat in deze stand van zaken enkel voldoende grond is voor een vermoeden dat verzoeker gedurende de periode na 10 juni 2014 en zijn (definitieve) vertrek uit Irak op 16 mei 2016 tijdelijk elders in Irak heeft verbleven, zoals ook geuit in de bestreden beslissing.

Dit vermoeden kan in casu niet volstaan als motief om aan verzoeker de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te ontfangen.

De commissaris-generaal lijkt dit zelf te beseffen nu hij in de bestreden beslissing als volgt motiveert:

"Daar uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn; dat uit dezelfde informatie blijkt dat zowel Koerdische Autonome Regio (KAR), als de Centraal-Iraakse provincie Bagdad en de negen zuidelijke provincies van Irak een toevluchtsoord zijn voor tal van Irakezen die het geweld in de door IS bezette gebieden ontvluchten; en gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen over waar u verbleven heeft voor uw komst, kan het CGVS immers redelijkerwijze vermoeden dat u over een intern vestigingsalternatief beschikt in één van de Irakese gebieden waar er voor burgers actueel geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet."

In het standpunt van de UNHCR inzake de terugkeer naar Irak ("UNHCR Position on Returns to Iraq" van 16 november 2016, punt 48, opgenomen in de eindnota's van de geactualiseerde landeninformatie voorgelegd door de verwerende partij) acht de UNHCR, in de huidige omstandigheden, met groot-schalige binnenlandse ontheemding, een ernstige humanitaire crisis, toenemende intercommunale spanningen, toegangs- en verblijfsrestricties in vrijwel alle delen van het land en toenemende druk uitgeoefend op ontheemden om vroegtijdig terug te keren naar hun gebieden van oorsprong na de herwinning van deze gebieden op ISIS, het niet passend dat staten personen uit Irak internationale bescherming ontfangen op basis van de toepasbaarheid van een intern vlucht- of verplaatsingsalternatief.

Een intern vlucht- of verplaatsingsalternatief is immers alleen beschikbaar in de uitzonderlijke omstandigheden waarin een persoon legaal toegang heeft tot het voorgestelde gebied van verhuizing, daar niet wordt blootgesteld aan een nieuw risico op ernstige schade en nauwe familiebanden heeft in het voorgestelde gebied, waarbij de familie bereid en in staat is om het individu te ondersteunen. In het licht van de moeilijke humanitaire omstandigheden in veel delen van het land, met name in gebieden waar grote aantallen ontheemden verblijven, zouden familieleden die zich in een situatie van interne verplaatsing bevinden over het algemeen niet worden geacht dergelijke ondersteuning te kunnen bieden.

Artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst :*

a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of

b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van § 2; en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig het eerste lid, wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.”

Uit dit artikel volgt dat waar de beschikbaarheid van een intern vluchtalternatief wordt overwogen, het aan de commissaris-generaal toekomt om de plaats van een intern vluchtalternatief te identificeren en aan te tonen dat deze plaats voldoet aan de gestelde voorwaarden in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, waaronder de redelijkheidsvoorwaarde. Hij dient daarbij tevens rekening te houden met de algemene en persoonlijke omstandigheden van het geval. De commissaris-generaal draagt dan ook de bewijslast inzake de beschikbaarheid van een intern vestigingsalternatief. Een louter “*redelijkerwijze vermoeden*” dat verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt, volstaat in deze dan ook niet.

Ofschoon verzoeker verklaarde vanuit Sinjar naar Keshan in Iraaks Koerdistan te zijn gevlucht en daar tijdelijk te hebben verbleven, wordt in de bestreden beslissing niet gemotiveerd, noch blijkt duidelijk uit de gegevens vervat in het administratief dossier, dat verzoeker zich heden op legale wijze toegang kan verschaffen tot de Koerdische Autonome Regio (KAR) en dat van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich daar vestigt. Er blijkt niet dat rekening werd gehouden met verzoekers verklaring dat hij zijn familie is kwijtgeraakt noch met zijn verklaringen waarin hij uiteenzet waarom hij zich niet elders in Koerdistan kan vestigen, die overigens niet in twijfel worden getrokken (gehoorverslag CGVS, 16 juni 2017, p. 4-5, 19). Evenmin werd door de commissaris-generaal onderzocht of verzoeker, gezien zijn verklaringen over gevechten en bombardementen door de Turkse luchtmacht en pogingen van de PKK om hem te rekruteren (gehoorverslag CGVS, 16 juni 2017, p.11, 15-16, 17-19), in dit gebied een mogelijke gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt dan wel toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade. Het administratief dossier bevat hierover geen relevante informatie.

Dezelfde vaststellingen kunnen worden gemaakt ten aanzien van de Centraal-Iraakse provincie Bagdad of de negen zuidelijke provincies van Irak. Ook hier wordt in de bestreden beslissing niet gemotiveerd, noch blijkt duidelijk uit de gegevens vervat in het administratief dossier, dat verzoeker zich heden op legale wijze toegang kan verschaffen tot deze gebieden. Evenmin wordt onderzocht noch blijkt duidelijk uit de beschikbare landeninformatie of van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich in deze gebieden vestigt en er geen reëel risico loopt op ernstige schade of minstens toegang tot bescherming heeft. Dit klemt des te meer daar niet wordt betwist dat verzoeker een soenniet van Koerdische origine is en evenmin wordt betwist dat een intern vestigingsalternatief slechts in uitzonderlijke situaties wordt toegepast voor Irak waarbij ten zeerste rekening moet worden gehouden met de individuele omstandigheden.

Uit de landeninformatie blijkt dat de meeste IDP's die zich in Zuid-Irak bevinden, afkomstig zijn uit Zuid-Irak zelf. De minderheid van IDP's die afkomstig is uit de provincie Ninewa maken grotendeels leden van de sjiitische minderheid uit (geactualiseerde COI Focus “Irak: Veiligheidssituatie in Zuid-Irak” van 28 februari 2018, p. 31). Informatie over van soennitische IDP's van Koerdische ethnie uit Sinjar die zich in Zuid-Irak zouden bevinden, kan niet worden teruggevonden in de landeninformatie.

In de landeninformatie aangebracht door de verwerende partij kan verder worden gelezen dat er voor soennieten in Bagdad in bepaalde omstandigheden een verhoogd risico bestaat om te worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade, waarbij eveneens wordt vermeld dat in het bijzonder soennitische IDP's in Bagdad meer dan ingezetenen doelwit zijn van de sjiitische militie. Tevens blijkt dat de opeenvolgende golven van vluchtelingen uit de oorlogsgebieden de autoriteiten van Bagdad ertoe hebben gebracht om de verhuis van ontheemden naar het stadscentrum wettelijk te beperken tot diegenen die over een lokale sponsor beschikken. Verder kan worden gelezen dat IDP's in Bagdad over het algemeen lijden onder slechte woonomstandigheden, een gebrek aan werk, de gestegen levensduurte en de onveiligheid. Door hun precaire economische situatie zijn ze dan ook vaak afhankelijk van humanitaire hulp (geactualiseerde COI Focus: “Irak. Veiligheids-situatie in Bagdad” van 26 maart 2018, p. 34, 36, 40, 43 en 46).

2.4.9. Gelet op de heersende veiligheidssituatie in Sinjar, dat behoort tot de betwiste gebieden zoals beschreven in de beschikbare landeninformatie (geactualiseerde COI Focus “*De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio*” van 18 augustus 2017, p. 29), en het feit dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal van mening is dat verzoeker bij gebrek aan intern vestigings-alternatief in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus, volgt dat Iraakse verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit Sinjar de subsidiaire bescherming krijgen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) dient te worden beoordeeld ten aanzien van Sinjar.

Gelet op de voorgaande vaststellingen wordt aan verzoeker de subsidiaire bescherming toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juni tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES